

بیانیه مشترک بمناسبت هشت مارس روز جهانی زن

امسال کماکانی سال‌های قبل در حالی به پیشواز هشتم مارچ روز جهانی زن می‌رویم که ستم و تعدی بر زنان در گوشه و کنار جهان بیداد می‌کند. امپریالیسم جنایت‌گستر در همدستی و تبنای با رژیم‌های سرمایه‌داری و ارتجاعی در نقاط مختلف دنیا، با گسترش جنگ، فقر، بیکاری، مهاجرت و ده‌ها مصایب دیگر زندگی را برای میلیون‌ها انسان بدتر و فاجعه‌بارتر ساخته است، که بدون شک در این میان زنان قربانیان اول و آسان مناسبات سرمایه‌داری و این همه فجایع اند.

در کشورهای ما ایران و افغانستان وضعیت هنگامی اسفبارتر می‌گردد که رژیم‌های خون‌آشام بنیادگرایی اسلامی در کنار ده‌ها خیانت و ددمنشی دیگر ضدیت هستریک نسبت به زنان و آزادی‌های آنان دارند. ممکن است برای زنان در کشورهای صنعتی مسائلی چون سقط جنین، دست‌مزد برابر، فرصت‌های شغلی برابر با مردان... دغدغه‌های اصلی شان باشد، اما زنان در افغانستان همین امروز برای ابتدایی‌ترین حقوق انسانی که حق تحصیل و کار است می‌رزمند و یا زنان ایران از سوی چماق‌بدستان رژیم ولایت فقیه بخاطر مراعات نکردن حجاب اجباری دستگیر و زندانی و شکنجه می‌شوند.

امپریالیسم امریکا و شرکای آن بعد از بیست سال جنگ، بمباران و کشتار صدها غیرنظامی دوباره افغانستان را دو دسته به مزدوران طالبی خود تسلیم نمودند و سرنوشت بیشتر از سی میلیون انسان را به کسانی سپردند که در سه دهه گذشته در سلاخی کردن مردم افغانستان دست بالای داشتند. با آن که ماهیت واقعی شعارهای دروغین امریکا نظیر «مبارزه علیه تروریسم»، «ارمغان دموکراسی» و «تامین حقوق زن» مدت‌ها قبل در افغانستان افشا گردیده بود، لیکن حوادث ماه اگست سال قبل یکبار دیگر ثابت ساخت که زندگی انسان‌ها و ارزش‌های دموکراتیک از جمله حقوق زنان کوچکترین بهائی برای قدرت‌های امپریالیستی نداشته و فقط منافع جهان‌خوار شان است که تعیین می‌کند که در کجا و چه وقت چگونه عمل نمایند.

البته باید خاطر نشان ساخت، خلاف آنچه که بنگاه‌های تبلیغاتی غربی جار می‌زدند که در بیست سال گذشته زنان افغان به آزادی و دست‌آوردهای دست یافته اند، افغانستان در بیست سال گذشته، زیر سلطه اشغالگران امریکایی و ناتو هم جهنمی بود برای زنان. در آن دوران فقط عده‌ای محدودی از زنان سرکاری و خودفروخته بودند که به عنوان «زن شجاع»، «مدافع حقوق زن» و غیره مورد تمجید و نوازش نهادهای امپریالیستی قرار می‌گرفتند. در حالی که خشونت و بربریت علیه زنان در روستاها و همچنان شهرها بشدت وجود داشت.

در کنار اینان امروز زنان در افغانستان، ایران و اکثر کشورهای خاورمیانه قربانی خشونت‌های خانوادگی و قتل‌های ناموسی اند. قتل وحشتناک مونا (غزل) حیدری همین چند روز قبل همی ما را تکان داد. هیچ روزی نیست که ما در افغانستان خبری از کشته شدن زنی نداشته باشیم. تجاوز جنسی، سوزاندن، کودک همسری، لت و کوب و توهین و تحقیر زنان امر عادی در جوامع ما انگاشته می‌شوند. بسیار واضح است که اینگونه خشونت‌ها ربط مستقیم به ساختار سیاسی حاکم در ایران و افغانستان دارد. حکومت‌های فاشیست مذهبی در چهار دهه گذشته اولین و وحشیانه‌ترین حملات شان متوجه زنان و کرامت انسانی آنان بود، که این خود خشونت و زن‌ستیزی را در سطوح مختلف اجتماع از جمله خانواده نهادینه کرد.

اما یک روی دیگر سکه ستم و خشونت علیه زنان هم در جوامع ما به وضوح نمایان است و آن مبارزه و مقاومت زنان مبارز، آزادیخواه و سوسیالیست و نترس در ایران و افغانستان می‌باشد. زنان افغانستان در نخستین روزها پس از قدرتگیری طالبان به جاده‌ها آمدند و فریاد اعتراض خود را علیه قید و بندهای قرون وسطی این گروه ترور و حشت ابراز داشتند. طالبان همانند رژیم جنایتکار ایران برای خاموشی صدای آزادی‌طلبی به دستگیری، زندان و شکنجه فعالین زن متوسل گردیده. اما تجربه نشان داده که این اعمال مبارزین راستین را قاطعتر و مقاومتر می‌سازد و هرگز قادر نیست صدای آزادیخواهی و برابری‌طلبی را برای همیشه خاموش نماید.

ما جمعی از سازمان‌ها و نهادهای ایرانی و افغان که امسال همت به تجلیل مشترک از هشتم مارچ روز جهانی زن گماشتیم، معتقد هستیم که یگانه راه تغییر وضعیت هولناک زنان در افغانستان و ایران و سایر نقاط جهان، پیکار مستمر و قاطع خود زنان در چهارچوب سازمان‌ها و جنبش‌های پیشرو و سکیولار علیه حاکمیت‌های مستبد و جنایتکاری است که مسبب این وضعیت اند.

ما همچنان اعتقاد داریم که سردمداران حاکم در ایران و افغانستان در بسا موارد در فکر و عمل متحداند و همدیگر را در تشدید استثمارکارگران و غارت توده‌های زحمتکش سرزمین‌های ما و سرکوب زنان و مخالفین و فعالین اجتماعی و سیاسی حمایت می‌کنند. یعنی ما با دشمنان مشترک مواجه هستیم که نیاز به مبارزه مشترک و حمایت از همدیگر داریم. بدون شک که مبارزه مردم ایران علیه رژیم ارتجاعی ایران مایه تقویت و دلگرمی مبارزین در افغانستان است همچنانی که پیکار مردم افغانستان علیه طالبان و سایر گروه‌های افراطی بخشی از مبارزه‌ی نیروهای انقلابی در ایران می‌باشد. پس بیاید گام‌های جدی‌تر و عملی‌تر در این راستا برداریم و دوشادوش هم برزمیم تا روز پیروزی براه‌ریمن ارتجاع در افغانستان و ایران، برای استقرار جامعه‌ای نوین، برای جامعه‌ای عاری از ستم و استثمار، عاری از زور و سرکوب و بنیادگرایی و زن‌ستیزی فرا رسد.

گسترده باد اتحاد و همبستگی

نابود باد نظام‌های مذهبی و سرمایه داری در ایران و افغانستان

زنده باد آزادی

پیش بسوی جامعه‌ای برابر و بدون طبقه

امضاءکننده گان:

هواخواهان حزب همبستگی افغانستان در اروپا

خانه فرهنگی افغانستان-برلین-هامبورگ

بخش روابط بین المللی سازمان اتحاد فدائیان کمونیست-ایران

انجمن بانوان افغانستان(ماه)